

LBRIS

We know
books

RAUL CONSTANTINESCU

SPRE ALEPH CUVÂNT
(poeme)

Ediția a doua revăzută, adăugită și adnotată

Prefață de Maria-Daniela Pănăzan
Postfață de Ionel Bota

LIMES
2021

continuă cu tine însuși pentru a te cunoaște mai bine și odată cucerit, cred că nu se mai schimbă.

7. Cartea de versuri „Spre Aleph” este rezultatul încercărilor de o viață de a mă apropia de misterul Divinității prin cuvânt în cele trei secțiuni ale sale: I. Inima inimilor; II. Via durabilă; III. Spre Aleph, prin psalmii și meditațiile lirice pe care le conține.

8. Mulți dintre cititorii mei se vor întreba care este semnificația titlului: de ce spre „Aleph” și unii ce este Aleph scris cu majusculă. Aceștia le sugerez să citească volumul, solicitându-l Editurii CronoLogia Sibiu sau on-line.

9. Cine dorește poate să-mi citească versurile prin revistele literare: Convorbiri literare, Poezia, Discobolul, Scrisul Românesc etc. sau reviste on-line. Unele cărți se pot afla în librării: librărie.net. etc.

10. Cititorilor BookNation.ro le recomand să iubească viața și literatura de înaltă calitate artistică pe care să o citească pentru a-și îmbogăți continuu spiritul și chiar să recitească acele cărți în care se regăsesc. De asemenea le recomand tuturor să iubească literatura populară, depozitarul unui tezaur inestimabil de valori artistice și spirituale. Și nu în ultimul rând le recomand tuturor să iubească și să cultive mereu limba română ca pe comoara noastră cea mai de preț, fără de care nu ne-am mai putea numi români.

P.-S.

Fiindcă volumul „Spre Aleph” nu se află în librării, atașez aici cartea în format PDF. variantă pe care o pun la dispoziția tuturor celor dornici să o citească prin bunăvoința BookNation.ro. Vă mulțumesc!

Precizare: În răspunsul anterior m-am referit doar la cărțile de poezie, cea din urmă fiind „Spre Aleph”, dar cartea mea recentă, apărută în 2017 este o cercetare folclorică monografică: „STRĂVECHI TRADIȚII ȘI CREAȚII POPULARE DIN ȚARA HAȚEGULUI”, 512 pagini, Editura SAECULUM I. O., București.

Cu stimă și alese considerații,

Raul Constantinescu
Hațeg, 6 noiembrie 2017

CUPRINS

SINGUR PE CĂRAREA FĂRĂ SFÂRȘIT	5
PREFAȚĂ LA EDIȚIA ÎNTÂI	8
Motto	13
SPRE ALEPH, ÎNAINTE, CUVÂNT!	14
COR CERESC	15
TATĂL NOSTRU	16
AUTOPORTRET ORIGINAR	17
I. INIMA INIMILOR	19
INIMA INIMILOR	21
ALEPH	22
ÎNGERUL ABSOLUT (I)	23
NEASFINȚIT LUCEAFĂR	26
ECCE HOMO!	27
ÎN GERUL ABSOLUT	29
ÎNGERUL DE APOI	31
CĂDEREA ÎNGERILOR	32
ROSTIRE	33
RĂSĂRIT	34
UNDERGROUND	35
ÎNFLORIRE	36
MAI GREA DECÂT MOARTEA E POEZIA	37
POIESIE	38
ULTIMII CRUCIAȚI	39
INTRARE ÎN ORGA DE BAZALT	40
MEMNON	41
POEZIA MEA	43
ODA BUCURIEI	44
MIERII STROP	45
SOARELE SINGURĂȚII	46
MAGNA REGINA POESIA	47
ARGONAUT	48
CEEA CE APARE	49
{[(ascunsul)]}	50
PUNCT VIU	51
MUȚI HERALZII LUMINII	52
RECITAL	53
ÎN INIMA INIMILOR	54
SĂRUTUL VÂNTULUI	55
ORFISM	56
NOUL ICAR	57

PE NINSELE PISCURI.....	58	CITIȚI SUNTEM GENĂ CU GENĂ.....	103
LA ȚĂRMUL CUVÂNTULUI.....	59	IMPLOZIE.....	104
DURUTUL NESTINSUL JIND.....	60	PRINOS.....	105
II. VIA DOLOROSA.....	61	POLIPIER DE INFINITE EURI CURG.....	106
VIS DE ARMONIE.....	63	SENS DIEZ.....	107
RUGĂ.....	64	PRIN OCHIUL CLEPSIDREI.....	108
DE PROFUNDIS CLAMAVI.....	65	LOTUS PLUTIND PESTE ZĂRI.....	110
CEL CE-N DEGETUL MIC UNIVERSUL ȚINE.....	66	EROUL NECUNOSCUT.....	111
VIA DOLOROSA.....	67	LUPTA CONTINUĂ.....	112
RUGAȚI-VĂ PENTRU MINE!.....	68	SUB CERUL MIROBOLANT.....	113
PSALM (1).....	69	DEPARTE-N ILUMINĂRI.....	114
PSALM (2).....	70	TURN INTERIOR.....	115
PSALM (3).....	71	ÎNLĂUNTRUL ZEROULUI.....	117
PSALM (4).....	72	SALT.....	118
PSALM (5).....	73	MĂ DĂRUI CU-NFIORARE.....	119
PSALMUL IUBIRII (6).....	74	SPRE SINE.....	120
PSALM (7).....	75	ÎNFLORIRE BROWNIANĂ.....	121
PSALM (8).....	76	MAI CRIN MAI PELIN.....	122
PSALM (9).....	77	VIAȚA INVERN LA PURTĂTOR (III).....	123
PSALM (10).....	78	NAVIGÂND PRIN UMORI.....	124
PSALM (11).....	79	NORII DEȘERTULUI ROȘU.....	125
CANION (PSALMUL 12).....	80	ET IN ARCADIA EGO.....	126
CÂNT NESFĂRȘIT DE AURORI (PSALMUL 13).....	81	SUB CRUCE POETUL.....	127
PSALM (14).....	82	POPAS CU ÎNGER VISĂTOR.....	128
PSALMUL PSALMILOR (15).....	83	ÎNGERUL ABSOLUT (II).....	129
PSALM (16).....	84	GÂND CUVÂNTUL UNU.....	130
PSALM (17).....	85	PHOENIX, 1 ianuarie 2016.....	131
PSALOMUL TRECERII PRIN CÂNT CULORI (18).....	86	ARGONAUT ÎN CER.....	132
PSALM (19).....	87	SUB FRUNTE LUMINA ÎN ZORI.....	133
PSALM (20).....	88	OXIGEN.....	134
PSALM (21).....	89	TIMPUL DE AZI PE MÂINE.....	135
CUVÂNTUL ALFA DE JERTFĂ.....	90	FORTUNA XXI.....	136
IZVORUL LUMINII.....	91	INTERIOR BEMOL.....	137
GOLGOTA EULUI.....	92	LUMÂNAREA ȘI FLUTURELE.....	138
IZVOR DIVIN.....	93	PISCUL.....	139
MARELE GEOMETRU.....	94	TRECERE ÎN UMBRĂ A POETULUI.....	140
SUBLIMUL OCHI VISĂTOR.....	95	SPRE ALEPH (II).....	141
DIVINUL.....	96	ZORALIA.....	142
III. SPRE ALEPH.....	97	IV. LIANTUL.....	143
SPRE ALEPH (I).....	99	LIANTUL.....	145
CEL MAI SINGUR.....	100	CERNUT.....	146
URSITA.....	101	NUNTA.....	147
NESTEMATA.....	102	CÂND ȘTIINȚA IA LOCUL LUI DUMNEZEU.....	148
		LA POARTA INFERNULUI.....	150
		CEEA CE NU SE SPUNE.....	151

AICI ACUM.....	152
TRECERI.....	153
FAUST XXI.....	154
CUVÂNTUL SOARE.....	155
PIERDEREA PARADISULUI.....	156
CUCERIREA PARADISULUI.....	158
VIS PESTE MAREA DE NORI.....	160
AL TREILEA OCHI.....	161
CLIPA VIE-N OGLINZI PARALELE.....	162
PRADĂ.....	163
SENS.....	164
VENUS DIN ARMAGHEDON.....	165
SUFLETUL ÎNSUȘI SĂ-L SCRII.....	166
AI NEANTULUI.....	167
VISUL FERICE.....	168
MÂNTUIRE.....	169
PUNCTUL ORIGINAR.....	170
RĂPIT DE FLOAREA DIN CUVINTE.....	172
CALEA.....	173
CORPUL DE JERTFĂ.....	174
TRECERE.....	175
RANA DE MOARTE.....	176
LUPTA CU ÎNGERUL.....	177
ÎN MÂNA LUI DUMNEZEU.....	178
CU IISUS.....	179
NOUL ADAM ÎNVIIND.....	180
CAPUL MEU PE VALURI.....	182
CATEDRALA-N CER.....	183
OMEGA.....	184
NOSCE TE IPSUM!.....	185
POSTFAȚĂ	
Dihotomiile confesivului și „lectura” lumii în poezia lui Raul Constantinescu.....	190
ADDENDA.....	201
I. REFERINȚE CRITICE.....	201
II. CRONICI ȘI RECENZII LITERARE.....	211
III. INTERVIURI.....	221

De același autor:

**Aventurare în marele refuz*, poeme, Colecția POEȚI DE AZI, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001 (Volum selectat în Top 5 al cărților de poezie pe anul 2001 de către revista „Cuvântul” – București);

**Neantia*, poeme, Colecția LILIPUT, Editura SIGNATA, Timișoara, 2002 (Diploma „Societății literare C. Negri” – Ploiești, 2002);

**Neviața lumii*, poeme, Biblioteca REFLEX, Seria „Poezie”, Editura MODUS – Reșița, 2003;

**Rostirea lui Zalmoxis*, poeme, prefață Ion Itu, Editura EMIA, Deva, 2005;

**Heralzii tăcerii*, poeme, Editura PAULA, Deva, 2007;

**Periplu prin neant*, poeme, Editura Tracus Arte, București, 2014;

**Vivisecții*, poeme, Colecția MAGISTER, Editura LIMES, Florești – Cluj, 2015;

**Spre Aleph*, poeme, Colecția ORFEU XXI, Editura CronoLogia, Sibiu, 2016 (Premiul revistei „Vatra veche” la concursul de poezie religioasă CREDO de la mănăstirea Lăpușna, Mureș, 2016);

**Athanor*, poeme, Colecția MAGISTER, Editura LIMES, Florești – Cluj, 2021;

**Lecția de autocitire*, Poeme, eLiteratura, Editura CORESI, București, 2021.

**Străvechi tradiții și creații populare din ȚARA HAȚEGULUI*, Colecția MYTHOS, culegere monografică, prefață de Ion Cuceu, postfață de George Ardeleanu, Editura SAECULUM I.O., București, 2017.

TATĂL NOSTRU

Tatăl nostru din ceruri atoatecreator,
care suflet din Sufletul Tău ne-ai dăruit,
sfințească-se-n veci numele Tău nemuritor,
vie împărăția Ta nemărginit!
Împlinească-se voia Ta mântuitoare,
precum în cer așa și pre pământ,
peste tot zi de zi fie harul Tău sub soare!
Pâinea noastră cea de toate zilele
dă-ne-o nouă astăzi prin Cuvânt
și ne iartă nouă greșelile,
precum și noi iertăm celor ce ne-au greșit
și nu ne lăsa, Doamne, pre noi pradă ispitei,
ci de cel rău ne izbăvește

neconținut

întru mare lumina Ta care mult ne iubeste,
în vecii vecilor, aleluia, Amin!
Pre Tine, în Tatăl, Fiul și Sfântul Duh în veci te slăvim!
Aleluia! Amin!

12. 08. – 5. 10. 2021

AUTOPORTRET ORIGINAR

Traco-daco-get așa fi, de n-aș fi roman,
greco-bizantino-slav, de n-aș fi român,
bucureștean, de n-aș fi și bucovinean,
prin naștere-n război, brădean argeșan,
vechi regățean, de n-aș fi și *ardelean* –
un **arădean** de pe criș, școlit clujean,
azi bănățean din nemargini – Hațegan,
orășean de viță, iată-mă sătean –
un toteștean, după casa-i – păclișan –
un dascăl de țară-n grai străbun scriind,
din ghiersuri Țării Hațegului rapsod
ce viața-n stihuri mi-o înșir din nod în nod
de la o zi la alta fir din Fiire
spre-a omului vie-ndumnezeire,
cât pe lume viețuiesc și mai trăiesc
același viu constantin constantinesc.

Hațeg, 3 octombrie 2021

INIMA INIMILOR

Din Eoni* de singurătate –
Inima inimilor toate
lumilor de inimi bate
prin subiecte predicate
pe mărire vieții –
visele dimineții
în valuri spumegate
și întreg și parte
din centru-n margine –
viu dor de nemargine,
de cele ce-au fost și vor fi
cât prin lumi vom mai trăi...

*eon, eoni; subst. com., masc.: 1. (Filosofic – la gnostici): Fiecare dintre multiplele emanații, ipostaze, forme de manifestare ale divinității supreme unice. 2. Ansamblul forțelor eterne emanate de o ființă, inteligența divină – forța eternă, care fac posibilă acțiunea sa asupra lucrurilor, în filosofia neoplatonicienilor și a gnosticilor. 3. Spirit considerat de gnostici ca emanat dintr-o inteligență divină. 4. (Geol.): Diviziune a timpului geologic de cel mai înalt grad. [Pron.: e-on] – Din fr. éon, cf. gr. Aion – eternitate.

Aleph! Aleph!
pe mări de sidef
te văd te aud,
limpid Nord prin sud;
te ghicesc te caut
în şuiet de flaut;
de-o viaţă ascult
al inimii tumult –
floare de jar –
plutind nenufar,
luminos ecou
infinitalui ou,
omul-om –
ţintă-drum –
rostirii scrum
cât mai sus
dor nespun...

*1. *Aleph* este numele dat primei litere a alfabetului limbilor semite (ebraică, feniciană, aramaică, siriacă și arabă), care este corespunzătoare pentru *Alfa* în limba greacă, *A* în limba latină. 2. *Aleph*, *Alfa*, *A* este interpretat ca un simbol mistic și spiritual, având responsabilitatea de a-l reprezenta pe Dumnezeu, Divinitatea ca „începutul tuturor lucrurilor”.

ÎNGERUL * ABSOLUT* (I)

În ghemul nopții scrum,
sub polul minus

*Înger, -i: subst. com., sg., masc., – Îngerii (din latină „angelus, -i”, preluat din greaca veche ἄγγελος, însemnând „trimis”) sunt, în mai multe religii, ființe spirituale pozitive sau negative (îngerii căzuți, în creștinism), ele fiind spirite cu sau fără corp venite din ceruri. Învățăturile religioase variază între ele, în special la aspectul în care îngerii ori au voință proprie, ori sunt extensii ale voinței supreme ale lui Dumnezeu. Deși înfățișarea îngerilor diferă, aceștia primesc ca reprezentare o înfățișare umană cu aripi.

*Absolut, -ă, absoluți, -te – adj., adv. I. Adj.: 1. Care este independent de orice condiții și relații, care nu este supus nici unei restricții, care nu are limite; necondiționat, perfect, desăvârșit. 2.: total, complet, desăvârșit; (Substantivat, n.): Principiu veșnic, imuabil, infinit, care, după unele concepții filosofice, ar sta la baza universului; (Filos.): Spirit absolut, idee absolută sau eu absolut – factor de bază al universului, identificat cu divinitatea.

*tahion, -i – subst. masc., sg., masc.: particulă elementară ipotetică, despre care se presupune că ar depăși viteza luminii. (din engl., fr.: tachyon); etim. elină: tachys: rapid; ion: mergător, călător [Pron.: ta -hi-on]. Tahionii reprezintă o soluție bizară a ecuațiilor relativității restrânse: masa lor este imaginară, conținându-l pe numărul imaginar *i*, și reprezentând rădăcina pătrată a unui număr negativ. Astfel, energia lor poate fi reală, (însă, de asemenea negativă), permițându-le existența în continuumul spațio-temporal. Din această inversare a proprietăților particulelor obișnuite (fie ei tardioni sau luxoni) rezultă o serie de consecințe care par a încălca legile fizicii. Astfel, un tahion accelerează în momentul în care pierde energie. Mai mult, un tahion cu energie zero, este numit transcendent, călătorind cu o viteză infinită, în vid. Aplicând mai departe inversarea proprietăților tardionilor (particule condamnate la viteze subluminate) ajungem la concluzia că *c* este limita inferioară a vitezei tahionice, care nu poate fi niciodată atinsă. Datorită energiei negative pe care o posedă, tahionii trebuie să primească o energie infinită care să îi decelereze până la pragul luminiu.

nu prinde nimeni
unicul

fir

nici visează ori bănuie
ceasul când îngerul vine...

E ca și cum n-ai mai trăi decât prin așteptare –
dăruire tuturor celor ce sunt

în jur și în tine căutări

de mai pur mai bine mai înalt –

popas în gol acolo unde vânătorii de vânt

nu visează țărmi să atingă vreodată

spre cucerirea din vis a paradisului...

Cât de greu spre noi răzbate

din netimp glasul îngerului păzitor

prin hățișul de străine asurzitoare voci

ale neștiutului – din nebănuitele cripte-ale tezaurului –

răbufnesc magnifice tăceri omniprezente;

La minus 273 grade chiar și tahionii* dorm...

spre zero absolut strein de tot ce știi –

muzici divine elementele cântă:

un clopot de plumb sună cristal,

aerul fierbe game, voci ce clocotesc unele prin altele

în sublime ebuliții ale orbului timp...

nimeni nu urmează fiilor clipei oarbe

cu flori de brumă pe buze din infern rubin...

Nu știe nimeni când cu balanțe de gheață

și pulsatorii săbii de foc,

în fruntea cetelor de coruri cerești,

Îngerul absolut vine

ningând virgine culori în cânturi fiori –

atroce moment când *Necunoscutul*,

brusc se lasă o clipă eternă întrevăzut

din alte lumi de dincolo de sunete raze miros,

pe talerele gândului abia citit ghicit...

Nimeni nu-l simte pe al luminii minunat trimis

nouă statornic veghetor

în tot ce curgem prin toate,

din cenuși viu phoenix în zbor

și mult mai mult de atât zi de zi...

Cu sufletul pe buze limbi de flăcări pâl-pâl-pâl

prin noi aure-n mii de jocuri răsfrânt,

prima și ultima oară rostește-se Îngerul –

continuu fulger liber – hieroglifă pe ceruri înscris.

Neasfințit Luceafăr – laser-gând –
luminezi văi, munți de cuvânt –
înălțare-n suferință
treci din neființă în Ființă
mări ceruri stele și lună,
când ziua scade, clipa sună,
minuni răsar prin sfânta-ți limbă
ce pre noi în vis ne schimbă –
veșnicii de ani și clipe
vis după vis să se-nfiripe,
țesând rază după rază
viața dorului – Amiază –
nestins Luceafărul etern –
iubirii cărui mă prostern
înflorind dumnezeiescul
luminos eternul Eminescu.
Hațeg, 15 ianuarie 2016

ECCE HOMO!

Motto:

„Eu cred că omul nu numai va dura, dar va și învinge.”
(W. Faulkner)

În valea plângerii iată aici acum pe cruce Omul!
De peste tot împresurat,
umul anonim neștiut huiduit de „majores hominibus”,
cel în dreptul său mereu amânat nedreptățit asuprit...
cel care a luptat în toate războaiele lumii,
prin moarte sfințind pământ gând sânge fapt...
oasele-i peste tot semănate din est în vest,
din nord în sud, omul de sacrificiu etern,
care a ridicat piramide, poduri,
jungle de blocuri-turn babel la zi,
pifanul trimis în linia întâi la moarte –
carne de tun în pânza de foc continuu încrucișat,
al lătrătoarei mitraliere-cățele,
în tranșee cu apa în dreptul inimii,
doar cu cincii gloanțe pe noapte,
încercuit singur în fața hoardei fără număr,
prin nămeți până peste cap,
omul drept înfrigurat înfometat,
înconjurat trădat prins legat la stâlpul infamiei,
vândut mințit lovit pe la spate,
biciuit scuipat palmuit,
încoronat cu spini, cu coroană de fier incandescent,
sfârâmat tras pe roată, de viu jupuit,
eviscerat, rupt între patru cămile,
crucificat de la roma la capua la golgota,

bobâlna, moisei, tráznea, oarba de mureş...
 atârnat în furci spânzurat la poarta cetăţii,
 proscrisul înfierat din tată în fiu,
 aruncat fiarelor în arenă,
 cel cu ochii arşi, cu limba smulsă, cu tăiate mâini,
 mancurtizat, făcut zombi, cu memoria praf ştersă,
 însemnat cu pecete de hulă,
 omul care a supravieţuit în holocaust,
 în hiroshime gulaguri siberii gherle, aiuduri, sigheturi...
 omul care plin de schije –
 în corset de răni s-a întors acasă,
 el, omul simplu, eroul necunoscut, Talpa Țării
 care în omenia sa mai mare decât lumea,
 nu s-a pierdut nicicând pe sine,
 iată-l din cenuşi răni scrum ruine,
 răsărind mai viu, mai deplin stăpân pe sufletul său,
 el, Omul de lângă tine, care pe sine s-a învins,
 deasupra-şi se înalţă – tuturor dar –
 anonimă jertfă nepreţuită în tăcere,
 omul carne-de-tun, cel care a înfruntat moartea zi de zi
 nu cere nu aşteaptă nimic de la nimeni...
 restul... – *doar ale purpurei scenarii* – false vorbe zvonuri...
 sfidări pompe măşti trucuri pentru naivi –
 gonflabile statui bule sclipiciuri fleacuri
 în serie pe bandă rulantă sufocând lumi preste lumi,
totul, în gerul absolut, golul spoit cu mii de guri ar înghiţi,
 sub tăvălug ar strivi, în malaxoare ar nimici...
 ...Peste toate, *omul simplu necunoscut mai tare-i chiar decât*
soarta;
 pre Omul-om hienele gorgonele sfinşii vampirii
 oglinzile strâmbaie haita turbată malaxorul istoriei nu l-au
 învins!
Mai puternic renaşte Omul-om zi de zi!

ÎN GERUL ABSOLUT

Motto:

„În asfinţit prin ultima-i rază verde
 nimic nicicând nu se pierde!”

Pe limba gheţarului
 singur urc drumul cuvântului
 spre piscul vocalei
 Alfa –
 un înger
 în ger absolut
 un sunet cristal –
 unic punct culminant –
 punctul prim din gol –
 etern interstiţiu*
 nerostit şunt*
 fecund solstiţiu
 nevăzut neştiut –
 ispita fructului oprit
 din adânc dorit
 omniprezent
apeiron

*interstiţiu, -i: subst. com., neutru: spaţiu gol, foarte mic, liber între două corpuri, între două părţi ale unui tot. (< fr. interstice, lat. interstitium).

* şunt, -uri: Subst. com., sg., n., -- 1) fiz. Rezistenţă montată suplimentar pentru a reduce intensitatea curentului electric. 2) med. Abatere a circuitului sangvin pe altă cale decât cea obişnuită, în cazul unor intervenţii chirurgicale. /<engl., fr. shunt.